

Fel-felriad az alvó

Просыпается тело

Fel-felriad az alvó,
A sötétbe fülel.
A harmadik kakas szólt,
A virradat közel.

Felül a vén az ágyban,
A vaságy nyikorog.
Mint Pilátus korában,
A föld is úgy forog.

A szívébe miféle
Bosszúság vájt fogat?
Bánkódni, mondd mivégre –
Talán Péter miatt?

És nékem e világon
Ki volt a drága, szent?
Kit tagadott meg álmom,
Amíg az éj letelt?

Rést a hajnali ködbe
A kakas szava vág,
Elröppen messzeföldre
Völgyön, hegyormon át.

(AZ [ARSZENYI TARKOVSKIJ VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)